

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τό δικαστήριο τοῦ Σεπάγου κατέδίκασε ἐσχάτος σὲ πρόστιμο 100 δολαρίων ἐναὶ πατέραι τὸν δύρον, γιατὶ εἰχεὶ χώρες μισθώσεις φρόντες στὰ αὐτῆ τῶν γατών τῆς πολιτείας, στὴν δότα καθούτην ἡ οἰκογένειά του. Στὴν ἀπολογία του ὁ μαρούς ἐγρήγαματαῖς ἔπει, μεταξὺ τῶν ἀλλών, διτὶ ἡ μετασώνεις φυσικῶν πάντων ὥραμά στην γῆτες καὶ ὅτι ὅτι ἡ οἰκογένεια πώς ἡ πρᾶξης του εἶναι κακή, δὲν δύεται τὴν έκανε. Ἀλλὰ οἱ δικασταῖς δὲν σημειώνουσαν μαζῆ τοῦ. Καὶ τὸν τιμώρησαν μὲ πρόστιμο, για νὰ μὴ βισανθῇ ἄλλοτε τὰ ἀντεργάστοτα τῷ.

Οἱ Βραζιλιάνες διατείνονταὶ διτὶ τὰ μαργαριτάρια δὲν εἶναι τίτοτ' ἀλλὰ δέσμων τοῦ Βούδου!

Κατὰ τὸ 1907, στὸ Φοίκαστάν, ἐγίνεται ἔνας διαγωνισμὸς ἀνδρικῆς καλλιέργειας. Ως βραβεῖο διορισθεῖ γιὰ τὸν νικητή...μια χρυσοπομένη δεσμοποιία - ἡ μὲν Μίλη τὴν ὅποια δύεται πάντα ἀπέστιον καὶ 1000 λίρα.

Νικητῆς στὸν παράσην αὐτὸς διαγωνιστὸς ἀναγρήφητεις ἔνας "Ἄγγελος τελεοῦμάλαξ". Πόλεμος Σάιμ ονομάζεινος.

"Οταν ἀναγνωρίζονταὶ τὰ ἀποτέλεσματα, ἡ μὲν Μίλη ωρίτηρε στὴν ἀγαλλία τοῦ ὥραμά Σάιμ καὶ ὅλοι ἤταν στὴν ἕγειρα τοῦς!"

"Αλλὰ τὰ πρόστιμα μετεργάνεται σὲ λίγο. Οἱ Ρόμπετος Σάιμ μὲ κανένα τρόπο δὲν ἥψεται νὰ ἴστελθῃ στὴν απαράπτη γιὰ τὸ γάμο ἵταροῦ τέσσατο. Τὸ πάγαμα κατέληπτε τοὺς πάντας καὶ περισσότερο τὴν μὲν Μίλη, ποὺ ἀδριόνοδος νὰ γένη κυρία Σάιμ. Τέλος ἀπεκαλύψθη ἡ καταπληκτικὴ ἀλήθευσις. Οἱ Ρόμπετος Σάιμ ἦταν...γναῖνα, καὶ μάλιστα σῆμα τοῦ τιλονοφράκας Ρόμπετος Σάιμ, ὁ ὀποῖος βρισκόταν ἀπὸ καιρὸν κλεισμένος σ' ἓνα ψευδονυμεῖο! Η ἀπίκη γνωνάτα, ποὺ ἐπικαὶ ἐπιτυχοῦς πράπτωσε τὸ ρύδο τοῦ ἀνδρός, ἐδήλωσε ὅτι ἐμφανίζονταν ὡς ἀνδραῖς γιὰ νὰ διατείνηται τῷ μικρῷ παιδιᾷ της."

"Ἐγειρὶ ὑπολογισθῆται διτὶ ἡ μέλισσα, γιὰ νὰ γενεῖ μια τρίτη τὴν προηῆφας, ωρίτηρε τὴν προσοργία της μέσα στὸν κάλυκα 6,000 περίσσω λουσιονδιών, καὶ ὅτι μέσα σὲ μιὰ μέρα ἐποκεπτεται περισσότερα απὸ 120,000 ἄνθη! ..."

Τὸ ποὺ ἀδριάντο γάρον εἶναι ὁ ἀπόλαυσις. Μᾶλλον μόνο νὰ μείνη νηροτάτας ψευτάτη! Ἀντιθέτως, ἡ ἀφάνητη ἡπειραὶ καὶ ἔνα δύολητο χρόνο χωρίς κακώμα τρόφη! ...

Τὸ μόνο βεβλίο στὸν κόσμο, τὸ ὅποιο σὲν ἔχει καθόλιν τινούσαντα λάθη, είναι μια Βιβλίον, ἡ ὅποια βρίσκεται στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οξφόρδης.

σθῆτο δόλκηρος ἡ νῆσος. Πρὸ τοῦ ναοῦ εἶχε στηθῆ τὸ σῶμα του Ἀγίου καὶ ἐγένετο λιτανεία. Μόλις δώμας ἐπερατώθη ἡ δέσμος καὶ περὶ τὴν 1 ὥραν μ.μ., νέος κυματοειδῆς σεισμὸς ἔφερε τοὺς δυνατούς ζακυνθίους εἰς ἀπέλπισίαν. Καὶ δέν ἥρκει μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἀπαντὰ τὰ στοιχεῖα ἡγνῶθησαν, ὅπως καταστρέψουν τὸν δύσμοιρον νῆσον. Οὐλίγας ὥρας βροχῆς, ἔμαστον τοὺς ἀπεγνωμένους κατοίκους, οἱ ὅποιοι ἐνόμιζον ὅτι ἥλθεν ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου. Τὰ μαχόμενα ἐπλεισταὶ στοιχεῖα συνωδεύουν οἱ υποχρηστοὶ δαιμονες διὰ τῶν φρικῶδων ἀστῶν βρέμειν καὶ τῶν διαδοχικῶν συντιναγμῶν. Ἡ σκηνὴ ἡτο φοβερά! !»

Σ' ἔναν ἄπο τῶν σεισμῶν ἀντούς ἔπειτα καὶ ὁ καλλιτεχνικῶτας ναος τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ πλένεαντι ὑδρούμενον καμπαναριό. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συγγενίσεως, ὁ πλωάρχος ἐνὸς βατούμιον, ἀμαγένων στὸ λαμάνι, ἔβλεπε τὸ καμπαναριό νὰ δέρνεται σὰν καλάμη, ἐνὼ συγγρίων η καπιτάνια τον ἐστίμανε, καὶ τέλος ὀλόκληρο στοιχιστικὲ μὲ φοβερὸ κρότο! ...

Σ' ἔνα σεισμὸ πάλιν τῆς Αγριακάδος, στὸ 1887, συνέβη τὸ ἔξιης περιεργοῦ: Ἡπαν ἀπόγεια καὶ τὸ σχολεῖον ἔπειτα. Οὐλάκωνε δὲ ὅλα τὰ παδιά, ἀλλὰ τοῖχοι δὲν ξανάλειπαν στὴ στηγή, πάνοντας τὸ ταβάνι δὲν πλήσσεις ἐλάνο ἀπὸ τὰ κεφάλια τους! Μισθὸν δευτερόπλετο ἀκάμη, καὶ ἡ συμφορὰ μὲ ἤταν τελεία. Ἐτοι μῶνις κανένα παιδί δὲν ἔσπειθε τίποτε.

Οἱ κάπτοι τὸ ἔθεωρησαν αὐτό, καὶ ποὺ δικαίωσε, ὁ τραύμα.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Τὸ σεμινοτυμία τῶν πρώην ὥραμάν γυναικῶν μοιάζει μὲ ποδιολόγιο, ποὺ ληφθονήθηκε στοὺς ἀγροὺς μετὰ τὴν συγκομιδή. Α. Κἀρρο

Στὸν ἔρωτα ἡ γυναικεῖ ἀρνοῦνται ἀπεριφάνως ὅτι θὰ ἥψεται νὰ είναι πρόσωπο ποὺ πολλὸν παραχωρήσει. Ζ. Λεματός

Ἐπεινός, ποὺ τοὺς ὄποιούς οὐδέποτε εἴλατε «σὲ ἀγαπῶ», είλε ἀγαπητότερο, παρὰ ἔτεινο πρός τοὺς ὄποιούς τοῦ εἴλατε ἐκπατίσατε. Σ. Μούρες

Περνά κανεὶς εἰνούλιο ἀπὸ τὸν ἔρωτα στὴ φυλοδοξία. Τὸ ἀντίθετο δὲν σημανεῖ ποτέ. Β. Σαρδού

Δὲν χρησιμεύει τίποτε σὲ μια γυναικά νὰ είναι νέα, χωρὶς νὰ είναι ὥραμά, οὔτε νὰ είναι ὥραμά, χωρὶς νὰ είναι νέα. Α. Μυρσού

Οταν ἀγαπάτε ἑναὶ πρόσωπο μὲ τὰ ἔλετοματά του, τὸ ἀγαπάτε περισσότερο, μπορεῖς γι' αυτά. Α. Δούρας

Πολὺ λίγες γυναικεῖς ὑπάρχουν, τῶν ὄποιοιούς ἡ ἀξία διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ τὴν ὥραμά τους. Γ. Σάνδη

Μόνον ἡ γυναικά ἔχει τὸ πρόνοια νὰ κλαίῃ καὶ νὰ γελάῃ στηγρίδων, Λαρρούσης οὐ τούλα

Τὰ δύσκρα τῆς γυναικαῖς ἐπαφράζουν τὰ πάντα καὶ τὸ τόπο τέλεων, διο τούσαντες μάρτιον δέν μπορεῖ νὰ ἔκφραση. Μ. Γκόρκυ

Τὸ πονηρότερο καὶ περιφρότερο πλάσμα τῆς φύσεως εἶναι ἡ γυναικά. Ε. Σύνη

Οἱ ἀγριοὶ θεωροῦν την γυναικά ὡς ἔνα ζεῦς γιανασμένο, οἱ ἀναποτέλεστοι τούσαντες μεταπεισμένο. Ή Εὐθύνοταν εἶναι τούσαντες μεταποτέλεστοι τούσαντες τὸ πόλον τοῦ θέλα.

Μήν παμαρόσεσθε ἀπὸ τὰ θέλητρα τῶν δημιουργῶν γυναικῶν. Τὰ ὥραμά κινεῖται περιέχουν σινήθως θυματηρόδα δηλητήρια. Σ. αἰξπηγ

Οἱ ἀνδραῖς τείνει πάντα πρός τὸ ὄποιο τοῦς καὶ τὴν γυναικά πρόσωπο τοῦς διότι τοὺς διότι τοὺς ἀποτέλεστοι μέσον δέν μπορεῖ νὰ ἔκφραση. Β. αλτούρ

Τὸν πρώτην περιορίσθη τοῦ πάντα τὸ φέρει τὸν θέλητρον τῶν δημιουργῶν γυναικῶν. Τὰ ὥραμά κινεῖται περιέχουν σινήθως θυματηρόδα δηλητήρια. Δ. αἰξπηγ

Οἱ ἀρρεῖς τείνει πάντα πρός τὸν θέλητρο τοῦ κόσμου. Είναι ἔρωτας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ παντού. Μ. Μούτεσκι

Οἱ ἔρωτας εἶναι ἡ συνάντηση διό τοῦ φυσῶν, γοητευμένων ἀπὸ τὸ ίδιο ιδεώδειο. Δ. αντήτης

Οἱ ἔρωτας εἶναι ἡ ζωντανοποίηση τῶν αισθήσεων, ὁ φριασμός τῆς σάρκας, ἡ ένσωμασία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποτέλεσης σινάμα, τῆς ιερότερης ιδεάς, τοῦ πάντας φωτεινού αισθητικοῦ. Ντ. Αννούντσιο

Τρομερότερη ἀρρεῖσθαι δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Οἱ ἔρωτας μὲ ἔνα γενύτιμο τοῦ σε στέλνει στὸν "Άδη" ... Β. αλτετέκ

Οἱ ἔρωτας εἶναι ἡ συνάντηση διό τοῦ φυσῶν, ποτὲ φτανεῖται τὴν θέληση καὶ ὁδηγεῖ, πολλὲς φορές, στὴν τρελλά καὶ στὸ θανάτο.... Μ. Ναπολέοντ

Οἱ ἔρωτας εἶναι ὁ ἄσων τῆς ζωῆς. Είναι ἡ αρρεῖ, ὁ σκοτώς καὶ τὸ τέραμα τῆς ζωῆς. "Αγ. αφειόδεστοι σινάμα, τῆς ιερότερης ιδεάς, τοῦ αἰντή την θάνατο..." Μ. Σ. δέον

Η γυναικεῖς ἀγαπάουν τὸν ἔρωτα καὶ δχι τοὺς ἔρωτας των. Λαρρούσης οὐ τούσαν

Είναι δύσκολο νὰ δώσης τὸν δρισμό τοῦ έρωτος. Έπεινό πον μπορεῖ νὰ τὴν κανεὶς είνει, διτὶ ὁ ἔρωτας στὴν φυσῆ ἀποτελεῖ ἔνα πάθος ἐπωρατήσεως, στὸ πλεῦνα μᾶστιστα καὶ στὸ σῶμα ἔναν μαστικό πόδο, τὸν πόδο νὰ κατατηῇ κανεὶς δ. τι ποθεῖ, νοτεραὶ ἀπὸ πολλὰ μαρτυρία.

Τι. Καρντούστι